
Vergaderjaar 2002–2003 Nr. 44

28 662 (R 1730)**Overeenkomst tussen de Regering van de Republiek Hongarije en de Regeringen van de Beneluxstaten (het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg) betreffende de overname van onregelmatig verblijvende personen, met Uitvoeringsprotocol; Luxemburg, 23 januari 2002****Nr. 1****BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN**

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 21 oktober 2002

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 1 november 2002.

De wens dat het verdrag aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens een van de Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 1 december 2002.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, eerste en tweede lid, en artikel 5, eerste en tweede lid, van de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer u hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen de op 23 januari 2002 te Luxemburg totstandgekomen Overeenkomst tussen de Regering van de Republiek Hongarije en de Regeringen van de Beneluxstaten (het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg) betreffende de overname van onregelmatig verblijvende personen, met Uitvoeringsprotocol (Trb. 2002, 59).¹

Een toelichtende nota bij dit verdrag treft u eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt voor Nederland en de Nederlandse Antillen gevraagd.

Aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen is verzocht hogergenoemde stukken op 1 november 2002 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen is van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. G. de Hoop Scheffer

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

TOELICHTENDE NOTA

Algemeen

Het advies van de Raad van State van het Koninkrijk wordt niet openbaar gemaakt, omdat het zonder meer instemmend luidt (artikel 25a, vijfde lid j° vierde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State).

Het onderhavige verdrag vormt tezamen met andere verdragen van dezelfde strekking, zoals laatstelijk de totstandgekomen en voor het Koninkrijk der Nederlanden parlementair goedgekeurde overnameverdragen met de Baltische Staten, respectievelijk Estland (Brussel, 3 februari 1999; Trb. 1999, 78), Letland (Brussel, 9 juni 1999; Trb. 1999, 117) en Litouwen (Brussel, 9 juni 1999; Trb. 1999, 119), een uitvloeisel van hetgeen reeds verschillende malen met de Staten-Generaal over de betekenis van dergelijke overnameverdragen is besproken, onder andere in het kader van de op 19 juni 1990 totstandgekomen Overeenkomst ter uitvoering van het op 14 juni 1985 te Schengen gesloten Akkoord betreffende geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen (Trb. 1990, 145).

Het verdrag

Het verdrag regelt de voorwaarden waaronder en de wijze waarop de overname plaatsvindt van eigen onderdanen en onderdanen van derde landen, alsmede van over elkaars grondgebied naar derde landen te verwijderen personen.

De overnameverdragen strekken ertoe de feitelijke uitzetting van vreemdelingen ten aanzien van wie op basis van het nationale recht tot verwijdering is beslist, te vergemakkelijken. De uitoefening van de op grond van de Vreemdelingenwet bestaande bevoegdheid om uit te zetten wordt vergemakkelijkt, doordat de aangezochte staat op voorhand erkent onder bepaalde omstandigheden tot toelating verplicht te zijn. Door de totstandkoming van het onderhavige verdrag wordt derhalve de medewerking verzekerd van de Hongaarse autoriteiten bij de terugkeer van Hongaren en onderdanen van derde landen die eerder in Hongarije hebben verbleven, wier verblijf alhier moet worden beëindigd nadat ten aanzien van hen onherroepelijk tot verwijdering is beslist op basis van de Vreemdelingenwet.

Deze medewerking wordt mede gerealiseerd doordat praktische afspraken zijn gemaakt omtrent de te volgen procedure met betrekking tot een verzoek tot overname en doordat is vastgelegd hoe de Hongaarse respectievelijk de Belgische, de Luxemburgse of de Nederlandse nationaliteit kan worden vastgesteld of verondersteld.

De praktijk heeft geleerd dat door het bestaan van dergelijke afspraken de procedures die moeten leiden tot het vaststellen van de identiteit en nationaliteit van vreemdelingen aanzienlijk worden bekort en dat deze met grotere zekerheid kunnen worden vastgesteld. Dit heeft tot gevolg dat verwijdering na het onherroepelijk worden van het vonnis eerder kan plaatsvinden, hetgeen met name van belang is met betrekking tot personen ten aanzien van wie op grond van de Vreemdelingenwet vrijheidsontnemende of -beperkende maatregelen zijn opgelegd.

In het onderhavige verdrag wordt geen verplichting aangegaan tot het verwijderen van personen. Het verdrag bevat ook geen bepalingen die wijziging brengen in de rechtsbescherming die een vreemdeling naar het nationale recht van partijen geniet.

Hoewel in de titel en de preambule de regeringen als verdragsluitende partijen worden genoemd, zal het verdrag uiteraard tussen de staten gelden.

Zoals hierboven reeds is aangegeven, is over het onderwerp overname en de betekenis van dergelijke verdragen verschillende keren met de

Staten-Generaal gesproken, onder andere in het kader van Schengen (Kamerstukken II 1985/86, 19 326 en 1991/92, 1992/93, 22 140) en uiteraard bij de parlementaire behandeling van vergelijkbare verdragen met bijvoorbeeld: Frankrijk (Parijs, 16 april 1964, Trb. 1964, 122), de Bondsrepubliek Duitsland (Bonn, 17 mei 1966; Trb. 1966, 166), Oostenrijk (Wenen, 15 februari 1965; Trb. 1965, 60), Slovenië (Wenen, 16 november 1992; Trb. 1992, 197), en Roemenië (Boekarest, 6 juni 1995; Trb. 1995, 155; Kamerstukken II 1999/2000, 26 890).

In overleg tussen regering en parlement is gebleken dat het goed is om, waar mogelijk en zinvol, overnameverdragen tot stand te brengen. Het afsluiten van het onderhavige verdrag past dan ook in dit beleid (zie ook Kamerstukken II, 1995/1996, 23 530, nr. 16, blz. 3). Tegen deze achtergrond is ervoor gekozen het onderhavige verdrag ter stilzwijgende goedkeuring aan de Staten-Generaal voor te leggen.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 2

Dit artikel dient in samenhang met artikel 6 te worden gelezen en heeft betrekking op de overname van eigen onderdanen van de verdragssluitende partijen. Zo heeft de bepaling tot gevolg dat Hongarije op verzoek van elk van de Benelux-landen gehouden is Hongaarse onderdanen die niet of niet meer voldoen aan de op het grondgebied van het verzoekende Benelux-land geldende voorwaarden voor binnenkomst of verblijf, over te nemen. Dit geldt ook voor voormalige onderdanen van Hongarije wie na binnenkomst op het grondgebied van een van de Benelux-landen de nationaliteit is ontnomen en die niet ten minste een naturalisatietoezegging van de kant van dat Benelux-land hebben ontvangen.

Artikel 3

Dit artikel heeft betrekking op de overname van onderdanen van derde landen die niet of niet meer voldoen aan de op het grondgebied van de verzoekende partij geldende voorwaarden voor binnenkomst of verblijf. In dit artikel wordt aangegeven wanneer het andere land gehouden is onderdanen van een derde land over te nemen. Zo dient Hongarije op verzoek van een van de Benelux-landen een onderdaan van een derde land over te nemen wanneer hij voor binnenkomst in dat Benelux-land regelmatig op het grondgebied van Hongarije heeft verbleven. Het vierde lid regelt de gevallen waarin deze verplichting tot overname niet geldt. Zo is Hongarije in het zojuist geschetste geval niet tot overname verplicht wanneer het Benelux-land de onderdaan van het derde land in het bezit heeft gesteld van een verblijfstitel.

Artikel 4

Dit artikel regelt aan de hand van welke documenten de nationaliteit van de over te nemen personen kan worden aangetoond en aan de hand van welke gegevens het vermoeden van de nationaliteit kan worden ondersteund.

Artikel 5

Ingevolge dit artikel zijn de partijen bij het verdrag verplicht de doorreis over hun grondgebied van onderdanen van derde landen toe te staan, mits de toelating tot het land van bestemming en de verdere doorreis door eventuele andere landen verzekerd zijn.

Artikelen 6 tot en met 10

Het verdrag kent enkele bepalingen waarin praktische zaken worden geregeld zoals de wijze van indiening van het verzoek om overname en de termijnen voor beantwoording daarvan, alsmede voor de daadwerkelijke overname. Voorts wordt er voorzien in een regeling omtrent de kosten verbonden aan de overname of de doorgeleiding, alsmede in de instelling van een comité van deskundigen. Verder ziet het verdrag toe op de bescherming van persoonsgegevens.

Artikel 12

Op basis van dit artikel is op de dag van ondertekening van het onderhavige verdrag tevens een Uitvoeringsprotocol totstandgekomen, houdende praktische afspraken omtrent het administratief verwerken van een verzoek tot overname. In het protocol wordt aangegeven aan welke instanties en met welke gegevens een verzoek tot overname moet worden gedaan. Tevens worden er terzake termijnen gesteld en worden de plaatsen genoemd waar personen op grond van het verdrag feitelijk kunnen worden overgedragen.

Het Protocol, dat ook in het bovengenoemde Tractatenblad is gepubliceerd, wordt hierbij eveneens ter goedkeuring voorgelegd. Het Protocol betreft uitsluitend de uitvoering van het verdrag, zodat eventuele wijzigingen ervan op grond van artikel 7, onderdeel b, van de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen geen parlementaire goedkeuring behoeven, behoudens het bepaalde in artikel 8 van die Rijkswet.

Bij het Protocol zijn drie formulieren gevoegd die worden gebruikt ten behoeve van een verzoek om overname, doorreis of een laissez-passer. Gelet op de uitvoerende aard van die formulieren behoeven eventuele wijzigingen ervan op grond van artikel 7, onderdeel f, van de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen geen parlementaire goedkeuring, tenzij de Staten-Generaal zich thans het recht tot goedkeuring terzake voorbehouden.

Koninkrijkspositie

Ingevolge artikel 14 kan de toepassing van het verdrag worden uitgebreid tot de Nederlandse Antillen en Aruba. Het verdrag zal mede voor de Nederlandse Antillen gelden. De regering van Aruba maakt geen gebruik van de mogelijkheid van uitbreiding.

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
H. P. A. Nawijn

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. G. de Hoop Scheffer